

Proves d'accés a la universitat per a més grans de 25 anys

Convocatòria 2016

Literatura

Sèrie 3

Fase específica

Qualificació		
Exercicis	1	
	2	
Suma de notes parcials		
Qualificació final		

Qualificació

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Universitat de Girona

Universitat de Lleida

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Universitat Ramon Llull

Universitat Oberta de Catalunya

www.uoc.edu

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL DE CATALUNYA

UIC

barcelona

Universitat Abat Oliba CEU

Trieu UNA de les dues opcions (A o B). Cada exercici s'ha de respondre en la llengua corresponent a la literatura objecte d'examen.

Escoja UNA de las dos opciones (A o B). Cada ejercicio deberá responderse en la lengua correspondiente a la literatura objeto de examen.

OPCIÓ A

1. Desenvolpeu UN dels dos temes següents (*a* o *b*):

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

- a)* *El Cafè de la Marina*, de Josep Maria de Sagarra, escenifica el conflicte entre el camp i la ciutat. Tenint en compte aquesta afirmació, expliqueu:
- les característiques de l'àmbit rural i de la ciutat i els valors que s'hi associen;
  - les implicacions d'aquest xoc de realitats en els personatges i en la manera com evoluciona la trama de l'obra.
- b)* En el pròleg de *La plaça del Diamant*, Mercè Rodoreda insisteix en una idea: «Vull tornar-hi a insistir, perquè em dolgué que algú ho negués: vull afirmar ben alt que *La plaça del Diamant* és per damunt de tot una novella d'amor, per més que sense ni un gra de sentimentalisme». Comenteu aquesta afirmació.

2. Desarrolle UNO de los dos comentarios de texto propuestos a continuación (a o b):

[5 puntos: 3 puntos por el contenido y 2 puntos por la capacidad de argumentación y análisis, la ordenación de las ideas y la coherencia del discurso]

a) Comente el siguiente fragmento de *Luces de bohemia*, de Ramón María del Valle-Inclán, teniendo en cuenta los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):

- el significado del fragmento en el contexto de la obra;
- el objeto principal del diálogo.

PACONA, una vieja que hace celestinazgo y vende periódicos, entra en la taberna con su hatillo de papel impreso, y deja sobre el mostrador un número de El Heraldo. Sale como entró, fisgona y callada. Solamente en la puerta, mirando a las estrellas, vuelve a gritar su pregón.

LA PERIODISTA.— ¡Heraldo de Madrid! ¡Corres! ¡Heraldo! ¡Muerte misteriosa de dos señoras en la calle de Bastardillos! ¡Corres! ¡Heraldo!

DON LATINO rompe el grupo y se acerca al mostrador, huraño y enigmático. En el círculo luminoso de la lámpara, con el periódico abierto a dos manos, tartamudea la lectura de los títulos con que adereza el reportero el suceso de la calle de Bastardillos. Y le miran los otros con extrañeza burlona, como a un viejo chiflado.

LECTURA DE DON LATINO.— El tufo de un brasero. Dos señoras asfixiadas. Lo que dice una vecina.

Doña Vicenta no sabe nada. ¿Crimen o suicidio? ¡Misterio!

EL CHICO DE LA TABERNA.— Mire usted si el papel trae los nombres de las gachís, Don Latí.

DON LATINO.— Voy a verlo.

EL POLLO.— ¡No se cargue usted la cabezota, tío lila!

LA PISA BIEN.— Don Latí, vámonos.

EL CHICO DE LA TABERNA.— ¡Aventuro que esas dos sujetas son la esposa y la hija de Don Máximo!

DON LATINO.— ¡Absurdo! ¿Por qué habían de matarse?

PICA LAGARTOS.— ¡Pasaban muchas fatigas!

DON LATINO.— Estaban acostumbradas. Solamente tendría una explicación. ¡El dolor por la pérdida de aquel astro!

PICA LAGARTOS.— Ahora usted hubiera podido socorrerlas.

DON LATINO.— ¡Naturalmente! ¡Y con el corazón que yo tengo, Venancio!

PICA LAGARTOS.— ¡El mundo es una controversia!

DON LATINO.— ¡Un esperpento!

EL BORRACHO.— ¡Cráneo *privilegiado*!

- b)** Comente el siguiente poema, incluido en *Marinero en tierra*, de Rafael Alberti, teniendo en cuenta los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):
- el significado del poema;
  - el análisis formal y los recursos estilísticos;
  - la contextualización del poema en el libro.

El mar. La mar

El mar. La mar.

El mar. ¡Sólo la mar!

¿Por qué me trajiste, padre,
a la ciudad?

¿Por qué me desenterraste
del mar?

En sueños, la marejada
me tira del corazón.
Se lo quisiera llevar.

Padre, ¿por qué me trajiste
acá?

OPCIÓN B

1. Desarrolle UNO de los dos temas siguientes (*a* o *b*):

[5 puntos: 3 puntos por el contenido y 2 puntos por la capacidad de argumentación y análisis, la ordenación de las ideas y la coherencia del discurso]

- a)** Exponga los principales temas y motivos presentes en *El Aleph*, de Jorge Luis Borges. Coméntelos e ilústrellos con ejemplos.
- b)** *La colmena*, de Camilo José Cela, retrata la amarga y miserable realidad de tres días en el Madrid de la posguerra. Teniendo en cuenta esta afirmación, comente los siguientes aspectos (no tienen que tratarse, necesariamente, por separado ni en el mismo orden, pero sí deben ejemplificarse):
  - la estructura de la obra;
  - el sentido del título.

2. Desenvolpeu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (a o b):

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

a) Comenteu el poema «A muntanya», extret del llibre *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre, però sí que s'han d'exemplificar):

- la contextualització del poema en el llibre;
- el punt de vista i l'argument del poema;
- el tema i el significat del poema;
- l'anàlisi formal i estilística.

A muntanya

M'agrada el balcó gran de la muralla
quan la gent de la vila hi va a badar,
i amb ull ja quasi incommovible aguaita
el pas de la llunyana tempestat.

Passa la tempestat esgarrifosa
per damunt de la serra allà al davant,
tremolant de llampecs, silenciosa
per la gent de la vila i la del pla.

Com hi deu ploure en les profundes gorges
i en els plans solitaris de les valls!
Prou l'huracà els assota aquells cims nusos
i peta l'aigua en aquells rocs tan grans;
s'astoren els ramats, el pastor crida,
i algun avet cau migpartit pel llamp!

Però en el balcó gran de la muralla
no se sent res: la gent hi va a badar,
i amb ull ja quasi incommovible aguaita
el pas de la llunyana tempestat.

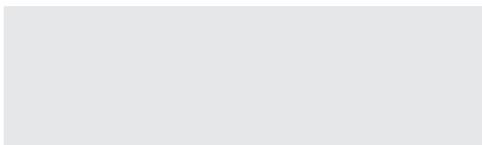
Puigcerdà, 1897

- b) Comenteu el fragment següent de la cinquena part d'*El temps de les cireres*, de Montserrat Roig. Tingueu en compte, especialment, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre, però sí que s'han d'exemplificar):
- el significat del fragment en el context de la novel·la;
  - el paper de la ciutat en l'argument;
  - el significat del títol de la novel·la.

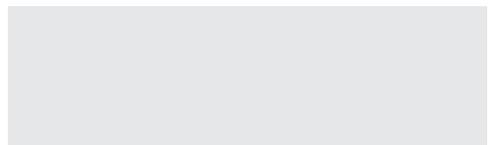
El pare és un cínic. En Màrius callà una estona. Aviat fotrè el camp, tornà, faré com tu, me n'aniré ben lluny, no m'agrada aquesta ciutat. És com si s'enfonsés a poc a poc... La Natàlia va dir: jo també creia que aquesta ciutat s'enfonsava però a fora he comprès que la ciutat, la portem a dintre. En Màrius no digué res. [...] Vols saber una cosa?, va fer en Màrius, doncs que aquest país em fa fàstic. A mi també me'n feia, digué la Natàlia, i he tornat. Jo no hauria tornat... Però és que jo vaig descobrir, aclarí la Natàlia, un bon dia, que no em feia fàstic el país, sinó que em feien fàstic els qui em voltaven i també tenia fàstic de mi mateixa. I saps per què? Perquè, al capdavall, tenia por que arribés el temps de les cireres. I per a voler el temps de les cireres cal tenir fe que un dia arribarà. Què és el temps de les cireres? La Natàlia li ho explicà.

Etiqueta identificadora de l'alumne/a

Etiqueta del corrector/a

Institut
d'Estudis
Catalans